

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 352.

90de Møde.

Mandagen den 3die Juni.

(Fortf.)

Alberti: Jeg tillader mig at begjære Afstemning.

Formanden: Der vil altsaa blive at stemme over, om den anmeldte Forespørgsel maa gjøres.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette med 40 Stemmer imod 15.

Formanden: Vi gaae dernæst over til Behandlingen af Forslag til Lov angaaende Jordes Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet o. s. v. Det vil erindres, at dette Lovforslag er aldeles ligelydende med det første Gang fra Landstinget oversendt, kun med den Forskjel, at der i § 4, 4de Linie fra neden, mellem Ordene „eller“ og „gjøre“ er indskudt Ordet „iøvrigt“. Der er stillet et Ændringsforslag af Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), som jeg først skal tillade mig at sætte under Forhandling.

Det omtalte Ændringsforslag er saalydende:

§ 4 foreslaaes affattet saaledes:

Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paa-hviler Fæstere og Leiere paa Landet, er for Fæsternes Vedkommende ophævet. Leiere paa Landet skulle og, uden at være hindrede ved tidligere Bestemmelser, kunne modtage deres Beslagtede og Besvogrede i ops og nedstigende Linie, samt saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde eller iøvrigt gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig med Beviis fra Sogneforstandersfabet.

Monrad: Thinget vil have seet, at der i Ændringsforslaget, saaledes som det nu fore-

ligger, er foretaget en Forandring i Formen. Der stod forrige Gang: „Den Forpligtelse, der — — — paa hvilede, er ophævet“ — det er nu blevet forandret til: „Den Forpligtelse, der — — — paa hviler, er ophævet.“ Jeg troer rigtigt nok, at denne Forandring, hvormed get der endog baade her og andetsteds er blevet talt om dens Nødvendighed, har været aldeles unødvendig, og at de Anker, som ere blevne fremsførte mod den tidligere Affattelse, beroe paa Misforstaaelser. Man maa jo vel lægge Mærke til, at naar der i Ændringsforslaget, saaledes som det først forelaae for os, staaer „er ophævet“, saa har man der brugt Nutiden som betegnende Fremtiden, og heraf er det en Selvfølge, at man, naar man i den Sammenhæng vil betegne Nutiden, derved maa bruge Fortiden; der kan ikke være nogen Tvivl om, at naar der i Forslaget, saaledes som det først forelaae, stod „paa hvilede“, da maatte det opfattes som gjældende om Nutiden, ligesom naar der staaer „er ophævet“, saa maa det gjælde om Fremtiden. Forresten gjør det ikke nogen væsentlig Forskjel, hvad enten man vælger den ene eller den anden af disse Redactionsmaader, thi jeg troer, at ingen af disse forffjellige Redactioner af dette Forslag træffer Bestemmelser med Hensyn til Fremtiden. Hvis man vilde have gjort Indskrænkninger i Contractsfriheden med Hensyn til Fremtiden, da maatte dette være udtalt paa en ganske anderledes tydelig og bestemt Maade end seet er ved nogen af de forffjellige Affattelsesmaader. Hvad nu Sagen i sin Realitet angaaer, da maa jeg tilraade Thinget at gaae ind paa dette Ændringsforslag. Vel har jeg hørt Anker fremsførte, som, naar man vilde dømme efter det, som de gaae ud paa, maatte være særdeles vægtige, men naar man derimod veier deres Indhold, saa forekommer de mig at være temmelig lette og intetstgende. Vi have jo saaledes i Anledning af dette Ændringsforslag